Verina Ingram

Geboren
5 november 1967 in Epping, provincie Essex, Groot Brittannië.

Partner van
Jaap van der Waarde, bioloog, werkzaam bij het Wereld Natuur Fonds. Twee dochters, Janine (18) en Alys (19)

Opleiding
- Master Bedrijfskunde Universiteit van Manchester
- Master Milieubeheer Imperial College Londen
- Gepromoveerd aan de Universiteit van Amsterdam op een proefschrift over het verduurzamen van de handel in bosproducten.

Is nu
Universitair docent en senior onderzoeker aan Wageningen Universiteit en Onderzoek

Was hiervoor
Onderzoeker en adviseur op het gebied van milieubeheer, twee jaar eigen bureau, zeven jaar in dienst van adviesbureau Royal Haskoning en zeven jaar van twee organisaties in Kameroen (SNV, Nederlands ontwikkelingsorganisatie en Centre for International Forest Research)

Lid van
Club Zeist sinds 2018

Tekst: Ineke Jungschleger
Foto's: Karin van de Kar

RINA INGRAM WERD NEDERLANDSE OM PROBLEMEN TE VOORKOMEN

Brexit bederft vaak de stemming in onze familie'

e Engelse Verina Ingram (51) werkt als universitair docent en onderzoeker op het ebied van bos- en natuurbeleid aan de Universiteit Wageningen. Voor haar werk ist zij naar bosgebieden in Afrika, Azië en Zuid-Amerika. Sinds kort reist zij met en Nederlands paspoort. De Brexit was voor haar aanleiding om de Nederlandse ationaliteit aan te vragen.

Met kerstmis was de hele familie Ingram bij elkaar in het ouderlijk huis in Engeland en er alles werd gesproken behalve n onderwerp: de Brexit. "Dat was el raar want bij ons thuis werd altijd eral over gediscussieerd en dat kon st fel zijn ook. Maar praten over de exit kon alleen maar tot grote ruzie den en de stemming bederven. We aken af dat we het daar niet over uden hebben en daar hebben we s aan gehouden."

rina somt op wie er in haar familie en de Brexit zijn: zijzelf, haar zus in Italië woont, haar broer die in Engeland woont, verschillende ooms. "Alleen mijn ouders zijn ervoor. Zij leven in een bubble waar iedereen voor leave is. Hun hele dorp in Essex, niet ver van Londen, stemde voor. Het lastige met de Brexit is dat het zwart tegen wit is, er is geen tussenweg tussen voor en tegen. De enige manier om te voorkomen dat het een splijtzwam wordt in de familie is er niet over praten. Ondertussen zat mijn moeder wel te mopperen dat het huis niet goed schoon te houden was nu haar Tsjechische werkster vertrokken was en dat het zo moeilijk is een schoonmaakster te vinden. Ja, hoe zou dat nu komen....Veel schoonmaakwerk werd gedaan door mensen uit Polen en Tsjechië en die zien nu geen toekomst meer in Engeland. Ik denk dat mijn ouders de gevolgen van het stemmen voor de Brexit totaal niet voorzien hebben."

Nemen je ouders het jou kwalijk dat jij je ingedekt hebt door het Nederlandse paspoort aan te vragen?
"Nee, dat begrijpen ze wel. Ik reis voor mijn werk heel veel, in Afrika, Azië en soms Zuid-Amerika en ik woon en werk in Nederland. Als er tijdens mijn reizen iets is waarvoor ik de hulp van een ambassade nodig heb, is het beter als ik bij de Nederlandse ambassade terechtkan.

Relatie

Verina kwam in Nederland wonen toen zij een relatie kreeg met de bioloog Jaap van der Waarde, die ze ontmoette in Nieuw Zeeland. Zij studeerde bedrijfskunde aan de universiteit van Manchester en had na het behalen van de master in HR (personeelszaken) korte tijd een baan bij een grote supermarktketen. "Dat was het helemaal niet voor mij. Ik ben anderhalf jaar gaan reizen, werkte in Australië op biologische boerderijen en bij een milieu-advocaat en ging toen weer verder reizen. Ik had al eerder interesse voor het milieu maar ik wilde werken met mensen. Daarom was ik management gaan studeren." Terug in Engeland, in 1992, ging zij bij een milieuadviesbureau werken. "Het bureau groeide hard, er kwamen vestigingen in Europa. Ik heb de vestiging in Nederland helpen opzetten. Ik maakte een afspraak met de Nederlander die ik in Nieuw Zeeland ontmoet had en dat leidde tot veel heen en weer reizen, want we werden heel erg verliefd. Ik was in Londen nog een nieuwe masterstudie begonnen, milieubeheer. Het onderwerp convenanten was toen erg in de belangstelling. Ik was twee jaar bezig met een scriptie over convenanten en milieu en voor die scriptie heb ik samengewerkt met Nederlanders. Direct na mijn afstuderen aan het Imperial College in Londen kreeg ik hier in Nederland consultancy klusjes. Als zzp-er was ik wat eenzaam bezig, ik werkte liever in een team en ik kon een baan krijgen bij een groot adviesbureau, Royal Haskoning. Daar heb ik zeven jaar gewerkt. Zij geven advies over milieubeheer aan overheden en grote bedrijven. Wat zijn de milieueffecten als je een olieraffinaderij opzet of een nieuwe luchthaven. En voor de overheid: hoe kunnen wij de ontwikkeling beïnvloeden?

Ik reisde heel veel voor dit werk. To
kwamen er twee dochters, direct ac
ter elkaar, en wilden we niet langer c
onrustige leven. We gingen allebei
zoek en maakten de afspraak dat w
het eerst een leuke baan vond op e
leuke plek er op kon rekenen dat de a
der meeging. Ik vond een baan in K
meroen en daar zijn we heen gegaa
Ik was in dienst van een vrij kleinsch
lige ontwikkelingsorganisatie, werk
met NGO's (Non-Gouvernemente
Organisaties) betrokken bij milieub
scherming en met organisaties v
boeren die koffie, cacao en aardapp
len verbouwden. Veel van die orga
saties werkten ook met producten
het bos. Bamboe, honing, nootjes
dergelijke waren onderdeel van h
handel.

Dorpsschool

We woonden in een dorp in een sup
mooi gebied in het Engelstalige de
van Kameroen. De kinderen ging

IK BESEFTE TOEN HEEL ERG WAT HET BETEKENT OM EEN ANDERE NATIONALITEIT TE KRIJGEN. VOOR MIJ IS HET EEN LUXE, IK HEB NU TWEE NATIONALITEITEN. VOOR HEN IS HET HUN REDDING.

naar de dorpsschool en het Engels dat ze daar leerden klonk heel anders dan het mijne, het was pigeon-Engels. Ik dacht: hoe moet dat, dit was niet de bedoeling. Met rekenen ging het ook niet erg hard, de school was heel arm, ze hadden helemaal niets van de leermiddelen die wij gewend zijn. Maar de kinderen hadden het er heel gezellig dus we lieten ze iedere dag naar school gaan en daarnaast gaf Jaap hen thuisonderwijs. Hij heeft hen leren lezen en schrijven en rekenen". Op een gegeven moment moest het gezin voor Jaaps werk verhuizen naar Yaoundé, de hoofdstad van Kameroen, die in het Franstalige deel van het land ligt. De dochters kregen op school onderwijs in het Frans en Jaap bleef hen thuis lesgeven. Verina: "Het ging best goed met hen maar dit kon niet zo doorgaan als ze naar de middelbare school gingen." Een leven als expats met kinderen op kostschool wilden zij niet. "Mijn moeder had het vreselijk gehad op kostschool" zegt Verina. "Ik ben opgegroeid met de overtuiging dat je je kinderen dat niet moet aandoen." Het Wereld Natuur Fonds, waarvoor Jaap in Kameroen werkte, bood hem een baan aan in Nederland. "De kinderen waren 9 en 10," vertelt Verina, "we vroegen hen: wat willen jullie?" "Wij willen naar Nederland" zeiden ze meteen. Van Nederland hadden zij het beeld van de zomervakanties, met ijsjes en mooi weer. Nu zeggen ze: "We wisten het niet zo goed". Maar het is gelukkig wel goed uitgepakt. Zij zijn nu 18 en 19, de jongste zit nog op het VWO en de oudste studeert journalistiek aan de Hogeschool Utrecht." Verina's baan bij de Nederlandse ontwikkelingsorganisatie en het Centrum voor Internationaal Bosonderzoek, bood kansen om zowel in Nederland als in Afrika te werken. "Wij verzamelden data over bos in Kameroen en Congo." De data gebruikte ze voor een promotieonderzoek over het verduurzamen van de handel in bosproducten, waarop ze in 2014 promoveerde. Daarna trad zij als onderzoeker en universitair docent in dienst van de Universiteit Wageningen. Omdat zij voor haar werk veel reist, realiseerde zij zich dat het gebruik van haar Engelse paspoort voor haar ongemak kan opleveren als de uittreding uit de Europese Unie een feit wordt. Zij besloot de Nederlandse nationaliteit aan te vragen. Om die te krijgen moest zij examen doen.

Taalcursus

"Als je met een Nederlander getrouwd bent en vijftien jaar hier woont, hoeft dat niet maar ik had niet doorlopend hier gewoond want we woonden zeven jaar in Afrika. Je kunt kiezen tussen verschillende cursussen Nederlands en ik heb het hoogste niveau gekozen om - lachend - mijn man en kinderen te bewijzen dat ik het kon. Het tentamen daarvoor duurt twee dagen en je betaalt er zeshonderd euro voor. Het inburgeringsgedeelte hoefde ik niet te doen en daar was ik wel blij om want in die periode was er bij het tv-programma Lubach op Zondag een item over de vragen die je krijgt bij het inburgeringstentamen. Hij wist er niet één van." De ceremonie bij het uitreiken van het certificaat, in het stadhuis van haar woonplaats Zeist, vond zij een heel bijzondere belevenis. "Je krijgt eerst een brief dat het de koning behaagd heeft jou het Nederlanderschap te geven. Daarna een uitnodiging van de burgemeester om het certificaat in ontvangst te komen nemen. Daar zat ik, met mensen uit Afghanistan, Syrië, China. De burgemeester vroeg ons iets te vertellen over onszelf. Het hoefde niet, maar de meesten zeiden wel iets. Zij kwamen om heel andere redenen dan de liefde of het werk. Ik besefte toen heel erg wat het betekent om een andere nationaliteit te krijgen. Voor mij is het een luxe, ik heb nu twee nationaliteiten. Voor hen is het hun redding."

Vlaggenlijnen club Almelo maken uw feest extra feestelijk!

Met veel aandacht door club Almelo zelf gemaakte vlaggenlijnen. Op bestelling is het ook mogelijk een exclusieve vlaggenlijn te leveren met zelf ingebrachte 'herinneringsstofjes'. Een duurzaam cadeau voor jou en voor Free a Girl! Lengte: 5 m (15 vrolijke vlaggen). Prijs: € 25,- **Tijdens de Inspirada € 19,95!** Te bestellen bij Soroptimist Club Almelo (Facebook) of per e-mail: **almelo@soroptimist.nl**.

